

UNIM LA VEU DE *QÜESTIONS DE VIDA CRISTIANA* a les altres que ja s'han alçat per defensar la importància i la dignitat de la política. I volem sumar-nos-hi perquè ens agrada la polifonia que permet mantenir la singularitat de la pròpia veu —per a nosaltres la política també és una qüestió de vida cristiana—, però, alhora, integrar-la en un conjunt harmònic. Les nostres veus han de servir per a advertir —i per a advertir-nos— que l'actual descredit de la política i dels polítics (se'n malafia un 80,5 % de la població) aflebleix greument el nostre futur col·lectiu.

I ho fem, com és habitual a *Qüestions*, començant per encarar-nos a la realitat que ens mostren les dades que ens facilita el director del Centre d'Estudis d'Opinió. A continuació presentem plantejaments teòrics, testimonis personals, aplicacions sectorials (a l'educació, a la ciència, a l'economia, a la política internacional, als mitjans, a més d'una reflexió sobre la *Caritas in veritate* de Benet XVI). El conjunt aborda, de fet, els tres vessants bàsics de la qüestió: 1) el sentit de la política; 2) la funció dels polítics; i 3) les responsabilitats —personals i col·lectives— dels ciutadans. Són tres aspectes, de fet, indissociables que s'entrellacen, sovint, en un mateix article.

La política gestiona, defensa, orienta i serveix els interessos col·lectius. En els antípodes de l'egoisme, l'acció política serveix la comunitat i, per això, ha de ser prestigiada i respectada: la política i els polítics. No defugim el control i la sanció de l'abús, ni ens desinteressem de les reformes que necessita el nostre sistema polític, ni oblidem —més important encara— que la qualitat de la política s'ha de jutjar pels valors —no tots respectables— que l'orienten, però subratllem la noblesa de l'acció política. Una noblesa antitètica de la banalització, de la degradació, de la calúnnia i, naturalment també, de la reducció de l'espai polític a l'oportunisme, a la destrucció del contrari, a l'espectacle. La rectificació d'aquest clima només es pot fonamentar en «el substrat cultural i moral del país». I això depèn —i molt— de tots nosaltres: de les nostres conviccions. Perquè unes conviccions sòlides —l'amor als germans, la fidelitat a la pàtria, el sentit de la justícia, la defensa de la llibertat— són una muralla infranquejable per a la banalització de l'acció política.